Být náměstím - Černocká, Petra

Být náměstím,
kde pomník v prostřed má Tvou tvář,
být návěstím a dát Ti červenou
a pak říct kdy zase smíš jít dál
být nádražím, Tvých něžných příjezdů, Tvých rtů,
být závažím, co měří tvůj čas dál
i když dávno tiše spíš si sám,

Dáváš tvář mým touhám když spíš,
mé sny nejsou nic, Ty jsi pro mě víc než víš,
Být pápěřím, Tvým dechem se dát nést stále výš.
Být příměřím v Tvých chvílích bolestných,
kdy poti všem jsi sám, Tvá být.

Být nádražím, tvých něžných příjezdů,
stanicí Tvou konečnou chci být.